

Az MSZMP szegedi intéző bizottsága üdvözlí a szegedi dolgozó nőket

Forró kommunista üdvözlíetel köszöntjük március 8-án a Nemzetközi Nőnap alkalmából a szegedi asszonyokat, lányokat.

Népi demokráciánkban a nők a társadalom egyenrangú tagjaivá váltak és ennek jogosultságát mindennapi életünkben számtalanszor bebizonyították. Ezért is adózunk a mai napon elismeréssel a nők áldozatos munkájának, amellyel a gépek mellett, a földeken, az iskolákban, la-

boratóriumokban, hivatalokban és számos más területen a férfiak egyenlő értékű segítő társai, sőt a családi otthonokban a gyermekek nevelésének nagy feladatát is magukra vállalják.

Napjainkban a nők különösen fontos történelmi szerepet töltenek be a béke megvédésének nagy erőfeszítéseket követelő harcában. Az asszonyoknak egyetemesen kell erejükkel a gyermekek boldogságáért vívott harcban, az

új háború kirobbantása és békés építésünk akadályozó minden egyéb ellenforradalmi kísérlettel szemben.

Ennek az igazi női hivatásnak betöltéséhez, a valóban boldog, békés családi élet formálásához kíván erőt, egészséget Szeged dolgozó nőinek, a 46. Nemzetközi Nőnapon

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT SZEVEDI IDEIGLENES INTÉZŐ BIZOTTSÁGA

A Hazafias Népfrent üdvözlíe

A Hazafias Népfrent városi és kerületi bizottsága a Nemzetközi Nőnap alkalmából szeretettel köszönti városunk minden asszonyát és leányát.

Kívánjuk, hogy a jövőben keink szerető és gondos nevelésért, eredményes munkát végezzenek békés termelőmunkánk biztosításáért, gyerme-

keink szerető és gondos nevelésért.

A Hazafias Népfrent városi és kerületi bizottságai

KI A FELELŐS?

Egy párttaggyűlés tanu sága

A Szegedi Kenderfonógyár tanácssterme a párttaggyűlés idejére teljesen megtelt. Kicsi lesz a hely — mondogatták többen. — Nyissuk át a pártiroda ajtaját is! — javasolta valaki.

Az üzemi pártszervezet nagy fejlődést tett meg az októberi és a novemberi nehézs napoktól. Azokban az időkben az igazgatói iroda, a légo-szoba, az üzemi lap szerkesztői szobája lett a magukat még kommunistának nevező elvtársak találkozóhelye. Az ott folyó megbeszélések sem voltak zavartalanok.

Sokan azok közül, akik azt hitték, hogy végleg felszámolták a párt vezető szerepét, fenyegették azokat, akik ezeken a megbeszéléseken részt vettek. „Nemzetőrök” kísérgettek a pártmunkásokat a megbeszélésekre. „Jö-indulatú” figyelmeztetések érkeztek, hogy jó lesz vigyázni a gyűléssel, mert figyelik a kommunistákat. Az egyik főkorifeus kijelentette, hogy „nem engedjük máshol dolgozni az üzem kommunistáit, nehogy romboló munkát fejthessenek ki más üzemben”.

Nagy és nehéz munkát vállaltak azok, akik ilyen körülmények között a pártszervezést megkezdték. Jó ideig alig-alig haladt a munka. A munkástanács jó néhány tagja mindent megtehetett, hogy akadályozza a pártélet kibontakozását, fejlődését. M. D. művezető, — aki korábban igen lelkes párttagnak mutatkozott —, mikor megtudta az üzem egyik dolgozójától, hogy jelentkezett az MSZMP-be, az öltözőben rátámadt, munkásárulónak nevezte, s felszólította a munkásokat, hogy ne álljanak szóba vele. A munkástanács most már megváltoztatva véleményét és a párt képviselőjét is meghívja a munkástanács ülésére. Egyes üzemrészekben azonban — műhelyben, előfőnőn, ahonnan a novemberi sztrájkmozgalmakat is szervezték — ma is folyik a féktelen pártellenes uszítás. Álljon itt ennek bizonyítására a következő eset.

Szerényi Mihály 1946 óta párttag. Komoly szakszervezeti funkciót töltött be, propagandista munkát végzett, s az MSZMP-be szinte az elsők között jelentkezett. Mikor átigazolása megtörtént, ideiglenes tagkönyvét nem vette át. Az intéző bizottság beszélgetett Szerényi Mihállyal, aki rossz idegállapotára, s egyéb dolgokra hivatkozott, így indokolta elhatározását: ak visszavonását. A vezetőség úgy döntött, hogy mivel az indokok igen bizonytalanok, a tagság elé terjeszti az ügyet és a taggyűlésre meghívta Szerényi Mihályt is.

A taggyűlésen Szerényi Mihály ugyanazt mondta,

amiket az intéző bizottság tagjai előtt már ismertett. A tagság azonban úgy érezte, hogy itt nincs minden rendben. Több felszólaló jellemezte a műhelyben kialakult helyzetet, ahol Szaulik György, Jamniczki Jenő és mások még ma is „feketelistát” készítenek, áthelyeztetéssel, kidobással fenyegetik a párt felé forduló dolgozókat. A taggyűlésnek az volt a véleménye, hogy Szerényi Mihályt megfélemlítették.

Az utolsó szó jogán Szerényi még egyszer felszólalt. Lehetetlen elfelejteni, ennek az embernek a meggyőzőtősségét, összetörtséget. Arca sápadt volt, szája remegett, úgy beszélt, mint a megszállottak.

— Én élni akarok, fel akarom nevelni két gyermekeimet! Értsétek meg, titeket is mind kiírtanak! Hát nem féltek? Ha tudnátok, hogy beszélnek rólatok a hátatok mögött!

Szavai hisztériás zokogásba fulltak, s úgy kellett elvezetni, mert az ereje elhagyta. Kint a folyosón is egyre azt kérdezgette: „ti nem féltek, ti nem féltek?”

A taggyűlés tudomásul vette, hogy Szerényi Mihály nem reflektál többé tagságára. He-lyesen tette, hiszen a harcban

Szerényi Mihály is gyöngének bizonyult, idegeit felőrölte az állandó fenyegetés, a MUK, a cinizmus, az elvtelen rágal-mazás. De Szerényi Mihály esetéért mégsem Szerényi Mihály felelős. Nem lehet az ügyet lezárni azzal, hogy Szerényi Mihály nem tagja többé a pártnak.

Szerényit az üzemben meg-lapuló, rágalmazó, aljas és gyáva ellenforradalmi szuttgó propaganda tette tönkre. Ez a szuttgó propaganda az elmúlt évtized alatt is rombolt az üzemben. A hírközpont az elmúlt évtized alatt is Sísák Gusztáv volt, s hírvívői ugyan a Szaulik, Jamniczki és a többiek, akik egyik oldalon — karrierizmusból — szemináriumra jártak, proletárdiktatúráról szavaltak, a másik oldalon pedig a Szabad Európa rágalmaikt fröcsögték.

A politikai kétarcúságuknak, az aljasságnak, az emberrombolásnak ezeket a módszereit nem lehet tovább tűrni. Nem tűrheti a pártszervezet, de nem tűrheti a munkástanács sem! Nem elég meghívni a pártot a munkástanács ülésére. A munkástanácsot és az üzemet is meg kell tisztítani az embertelen rágalmozóknak kis létszámú, de veszélyes csoportjától.

= tk =

Levél a szegedi asszonyokhoz NÉMETORSZAGBÓL

Lapunk szerkesztőségének hosszabb idő óta baráti kapcsolata van a Karl-Marx-Stadt-i „Volksstimme” szerkesztőségével, kiadóhivatalával és nyomdájával. Baráti kapcsolatunk révén már eddig is több levelet kaptunk a né-

met elvtársaktól. Most, a Nemzetközi Nőnap alkalmából a Karl-Marx-Stadt-i asszonyok, a szerkesztőség, a kiadóhivatal és a nyomda női dolgozói küldték el meleghangú üdvözlí leve-lüket általunk a szegedi nőknek.

Kedves Magyar Asszonyok!

A Nemzetközi Nőnap alkalmából a „Volksstimme” szerkesztőségének, kiadóhivatalának és nyomdájának összes nődolgozó szívélyes üdvözlíetüket küldik.

Március 8. ebben az esztendőben a szokottnál nagyobb jelentőségű, mert egybeesik a Német Demokratikus Nőszövetség tízéves fennállásával. A mi nőszervezeteink munkájukkal sokat segítettek a háború okozta sebek begyógyításában, és új Németországunk felépítésében. Március 8-án nálunk sok asszony, közülük a mi üzemi asszonyainak egy része is kiténtetésben részesül.

Biztosíthatjuk a kedves magyar asszonyokat, nőket, hogy mi, német asszonyok férjünk mellett állunk a munkában, a szocializmus építésében és a német fel-fegyverzés elleni harcban is, amely Nyugat-Németor-szágban ismét térhódítással fenyeget.

Amikor a múlt év októberében a ti legkiválóbb fiaitokat a fasiszták üldözték és oly sok bánatot okoztak, hűségesen álltunk mellettek. A mi asszonyaink az üzemekben gyűjtést rendeztek, hogy azzal is kimu-tassák irántotok érzett segítő készségüket.

Mi, német asszonyok sohasem fogjuk megengedni, hogy Németországot idegenek megrohanják. A német hadsereg feltámasztása elleni harcunk nem csökken, erről biztosíthatunk benneteket ezen a nagy ünnepnap-on, mely az anyák, az asszonyok, a nők ünnepe.

„Volksstimme” szerkesztőségének, kiadóhivatalának és nyomdájának nődolgozói

Feljegyzések

a szegedi ellenforradalom napjaiból

III.

A hangadók itt már a kommunistákat szinte kivétel nélkül felelőssé tették a párt- és államvezetésben elkövetett hibáért, ami megzavarta, védekezésre, sőt mea culpázásra készítette a jelenlévő párttagok egy részét. Sőt a felszólalók között voltak olyan párttagok is, akik — akarva nem akarva — egyenesen a fasiszták szájaíze szerint beszéltek. Szép Lajos elvtárs, a Szegedi Kenderfonógyár dolgozója például a Kínai Kommunista Párt kongresszusi anyagára apellált, amikor a többi között kijelentette:

— Virágozzék szabadon minden virág! Ez ferde értelmezése, vagy félremagyarázása volt a kínai pártkongresszuson elhangzottaknak, hiszen tudott dolog, hogy Kínában is — mint bármelyik szocializmust építő államban — csak az olyan virág virágozhatik szabadon, amely mérgező illatával, vagy élesdi voltával nem veszélyezteti környezetének létét. Vagyis a politika nyelvére lefordítva: a néphatalom ellenségei nem garázdálkodhatnak szabadon, nem áshatják alá a szocialista rendszert.

Mivel tehát a párttagok közül is többen így és ehhez hasonlóan beszéltek — például Baróti Dezső rektor is — már nem is okozott különösebb meglepetést ezen a gyűlésen, amikor egy Kovács József nevezetű egyén brutális kirohanást intézett a népi demokratikus államberendezés ellen, sőt egész politikai, gazdasági rendszerünket arcátlanul támadni kezdte. Erdemes bemutatni ezt a figurát, aki október 23-a után élet és halál urává kente fel magát Szegeden.

Nem lehet soha a szemébe látni, mert sötét szemüveget visel. A fellépése agresszív és határozottan tűnik, hanghordozása gúnyos, fennhőző. Az embert — ha látja — olyan érzés fogja el, mintha egy hideg, érzéketlen automata lenne, akinek minden cselekedetét féktelen nacionalizmusa diktálja. Egyébként intelligens, irodalmi akcentussal beszél, szereti képekben kifejezni magát, szókincse elég nagy. Apja a Horthy-érában rendőrtanácsos volt, a Józsi úrri tehát aligha nem már az anyatejével magába szívta, hogy a haza azt a helyet jelenti, ahol könnyen és glóriásan lehet éldegélni a munkásemberek terhére. Nem véletlen, hogy a felszabadulás után a fasiszta Szilyok-párt fő szervezője volt a városban, s népellenes bűnökért évekig börtönlakó volt.

Nos, a hirhadt szegedi gondolatnak ez a hűség és aktív lovagja a kommunisták kigúnyolásával kezdte (nem az egyes kommunistákéval, hanem a kommunistákéval általában) felismerését a József Attila Körben, Körülből így:

— Ezek a perc-emberkék most undorító mosakodásba fogtak, azt képzelik, hogy átmenthetik magukat. Ugyan mire való ez a tolongás a damaszkszi úton...? Minden funkcionáriust igazol-tatni kell... Le a kolhozrendszerrel!...

És így folytatta hosszú ideig, mert folytathatta, senki nem volt ott, aki le-pisszentette volna. Sokan is vakarják ma a fejüket Szegeden, hogy miért kellett szöszéket adni az ilyen veszedelmes provokátoroknak. A szocialista demokrácia fogalmába semmiképpen nem fér bele az, hogy a nép ellenségei nyilvános helyen uszíthatnak fenyegetőzhetnek. Mégis megtörtént, mégis bántatlanul feketíthet-ték a kommunistákat, azokat az embereket, akik többet cselekedtek egy nap alatt a népért, mint Kovács József ur egész életében. A magyarázat körülbelül ott van, hogy az osztályellenes el-sősorban a pártban keresték — volt ott is elég, igaz — ugyanakkor a Kovács József és a dr. Fábian Ferenc-féle jómadarak szinte háborítatlanul szövögethették nép-ellenes terveiket.

Dr. Fábian Ferencet is mondtunk? Ki ez az ember?

Ott volt ő is a József Attila Kör vitá-ján, fülelt, hogy mennyire reálisak a kilátások. Kisgazda laptulajdonos volt és a felszabadulás után is saját autóján rohan-gált, az újságírókat pedig szemrebbenés-nélkül kizsákmányolta. Most nyilván fel-csillant benne a remény, hogy mindent visszaszerezhet. A hangulatot illetően nem lehetett különösebb panasza, mert a jelenlévő párttagok is — mint Osváth Béla — többen fecsegték a „rákosizmus” bűneiről, mint az ellenforradalom elleni határozott fellépésről. Mégsem szólalt fel Fábian, mint elvbarátja, Kovács. Azt mondják, nem szeret kockáztatni sem-mit, csak biztos lapokra mer játszani.

Úgy állt ott a felajzott tömegben meghunyáskodva és jelentéktelenül, mint az ősi légy. Arca vörösré főtt a füleddel me-legben, csorgott róla a verejték, olyannak látszott, mint aki rettenetesen fáradt. Ránézésre — leszámítva azokat, akik ismerik szélsőjobb oldali beállítottságát — senki nem mondta volna meg, hogy ez az ember néhány nap múlva egyik legaktívabb kolomposa lesz a fasiszta örületnek és sok becsületes ember kénytelen ke-rülni majd a vele való találkozást. Akik szemmel tartották, megfigyelhették: a vi-ta-est után dr. Fábian bemutatkozott néhány professzornak, vagyis — mint mondani szokás — pofafürdőt vett.

(Folytatjuk)

NAGY ISTVÁN

Ifjúsági aktívaülés

A Magyar Szocialista Munkáspárt Szeged városi ideiglenes intéző bizottsága 1957. március 8-án 5 órakor a Kálvin téri párházban kommunista ifjúsági aktívaülést tart. Előadó: Szendrő Sándor elvtárs.

Gyümölcstermelők szakmai tanácskozása Domaszéken

A Magyar Agrártudományi Egyesület szegedi csoportja Domaszéken a közösi művelődési otthonban március 11-én, hétfőn délután 2 órai kezdettel tapasztalatcsere-t rendez a domaszéki gyümölcstermelők számára. A tapasztalatcsere alkalmával ismertetik a leghelyesebb gyümölcsfa metszési és a különböző növényvédőszer-használati módszereit. A tapasztalatcsere után gyümölcsfajta metszési gyakorlati bemutató is lesz. A bemutatót Nyékes István, a Magyar Agrártudományi Egyesület helyettes főtitkára tartja. Az Agrártudományi Egyesület szegedi csoportja nemcsak a domaszékieket, hanem minden érdeklődő gazdát szíve-sen lát a tapasztalatcsere-sen.

Közgazdasági hetilap jelent meg

Megjelent új közgazdasági hetilapunk, a *Gazdasági Figyelő* első száma, a 16 oldalas lap cikkei, tanulmányai sokrétűen foglalkoznak mind a magyar népgazdaság, mind a többi szocialista országok népgazdaságának időszerű kérdéseivel.

Harmincezer Lottó szelvény

fogyott el Szegeden az első húzáshoz

Nem csökkent a Totó népszerűsége sem

Igen nagy az érdeklődés Szegeden a nemrég létrehozott Lottó iránt. A lakosság legzélesebb rétegéből vásárolták az új játék első, a március 7-i húzásra érvényes szelvényeit. A Totó-Lottó-irodán, a postahivatalokon kívül a Kiskereskedelmi, Élelmiszer Kiskereskedelmi Vállalat irodájában, az Állami Áruház, csemegeboltok pénz-táránál, sőt néhány nagy-üzemben, így a Szegedi Kenderfonógyárban, az Új-szegedi Lenszövőben, a Ru-hagyárban is lehetett szel-vényt kapni.

Nem végleges adatok szerint a Lottó első húzására Szegeden harmincezer szel-vény fogyott el.

A Lottó bevezetése egyelő-re nem ártott a Totó népsze-rűségének. Az eladott Totó-szelvények száma nem csök-kent, sőt némileg nőtt is ezekben a hetekben.

A vidék még nincs telje-sen bekapcsolódva a Lottó-szelvények eladásába. A vi-déki Lottó albizományosi há-lózatot a közeli napokban ki-szélesítik. Előreláthatólag a földművelésszervezeti bol-tokban is lehet majd szelvé-nyeket kapni.

Megtörtént a lottó első sorsolása

Március 7-én, csütörtökön délután bonyolították le a lottó első sorsolását. A meg-megjelenése előtt népszerűvé vált új szerencsejáték húzá-sára zsúfolásig megtöltöttek az érdeklődők a MEDOSZ színháztermét.

Műsor után került sor a húzások technikai előkészüle-

teire. A sorsolásra érkezők ugyanis egy-egy számzórt cédulát kaptak. Ezek máso-latát egy kerékbe helyezték, amelyből 5 számot húztak ki. A számok tulajdonosai he-lyet foglaltak a színpadon és aktívan vettek részt a sor-soláson.

Majd az üveggömb me-gyforatása után Faragó Zsu-za, a közönség lelkes bizta-tására húzta ki az első, 77-es számot. Majd sorban Cenava Sándorné, Ketnei Mihály, Busa László és Molnár Ernő húzta ki a nyertes számokat. Az első lottó-sorsoláson tehát az ért el telitalálatot, aki szel-vényét a következőképpen töltötte ki: 16, 61, 71, 77, 89.

Az Országos Takarékpénz-tárban a húzás után meg-kezdtek a körülbelül másfél-millió beérkezett szelvény értékelését, és pénteken a déli órákban elkészül a nye-reményjegyzék is.